

Catre:

**ADUNAREA GENERALA ORDINARA A ACTIONARILOR
SC Oltchim SA Ramnicu Valcea
Sedinta din data de 09/10 octombrie 2009**

Referitor la punctul 3. de pe ordinea de zi:

“Atragerea raspunderii administratorului Constantin Roibu pentru daunele cauzate societatii prin incalcarea indatoririlor sale fata de Oltchim SA, in conformitate cu art.155 din Legea 31/1990.”

CONSIDERATII GENERALE

**privind prezentarea generala a principalelor motive invocate de catre
actionarul *Petro Carbo Chem SE (PCC SE)* in sustinerea cererii sale
de initiere a actiunii in raspundere impotriva administratorului Constantin Roibu,
in temeiul art. 155 din Legea societatilor comerciale nr. 31/1990**

Contextul solicitarii inaintate de actionarul PCC SE

Ministerului Economiei, prin Oficiul Participatiilor Statului si Privatizarii in Industrie, in calitate de actionar majoritar al SC OLTCHIM SA, prin adresa nr. 1362/26.08.2009, a solicitat convocarea Adunarii Generale Ordinare a Actionarilor pentru aprobarea inceperii actiunii in raspundere impotriva fostului administrator Waldemar Preussner si a actualului administrator Wojciech Zaremba. Aceasta ca urmare a numeroaselor actiuni realizate impotriva Oltchim SA de catre PCC SE, precum si de catre Waldemar Preussner – asociat unic si presedinte al PCC SE si al Grupului PCC si de catre Wojciech Zaremba – reprezentant pentru Romania al PCC SE si al Grupului PCC SE.

Solicitarea actionarului PCC SE de a completa ordinea de zi a Adunarii Generale Ordinare a Actionarilor din data de 09/10 octombrie 2009 cu un punct privind inceperea actiunii in raspundere si impotriva administratorului Constantin Roibu nu poate fi interpretata decat ca o reactie de tipul „ochi pentru ochi” fata de solicitarea actionarului majoritar de a declansa masuri similare impotriva administratorilor propusi de PCC SE si alesi de catre adunarile generale ale actionarilor ca urmare a efectelor sistemului votului cumulativ aplicabil societatilor listate pe piata de capital.

Motivele invocate de actionarul PCC SE pentru initierea actiunii in raspundere a domnului Constantin Roibu

Solicitam actionarilor sa constate ca de fapt, inca de la bun inceput, PCC SE lasa sa se inteleaga explicit ca atacurile si „argumentele” invocate in materialul sau nu sunt indreptate impotriva administratorului Constantin Roibu, ci tintesc de fapt impotriva Oltchim SA.

Actionarul PCC SE isi aroga capacitatea de a „decreta” ca Oltchim SA este o firma in dificultate, care genereaza pierderi si care nu poate restitui costurile financiare ale investitiilor. Motivul real pentru care PCC SE foloseste notiunea de „dificultate” este acela ca, in acceptiunea normelor comunitare, notiunea de „firma in dificultate” presupune o companie a carei viabilitate este pusa sub semnul intrebarii si, mai ales, careia nu i se poate acorda sprijin din partea statului membru. In consecinta, PCC SE doreste ca Oltchim SA sa fie etichetata de la bun inceput ca „firma in dificultate”, iar actionarii sa accepte aceasta eticheta. **Precizam ca sunt intocmite analize economico-financiare si opinii legale, realizate de experti si avocati de prim rang, care arata in mod clar ca Oltchim SA NU ESTE FIRMA IN DIFICULTATE.**

Punctul de vedere transmis de catre PCC SE, in sensul ca ar exista efecte negative ale „actiunilor domnului Roibu” in calitate de administrator, asupra rezultatelor economice ale Societatii, arata ca lipseste atat buna credinta, cat si interesul PCC SE de a recunoaste ca, de fapt, situatia economica dificila de astazi se datoreaza in principal actiunilor PCC SE de blocare a activitatii Oltchim SA.

Conducerea Oltchim SA nu ascunde rezultatele financiare ale societatii, acestea fiind in mod permanent prezentate atat Consiliului de Administratie din care face parte si reprezentantul PCC SE, cat si actionarilor. De altfel, situatiile financiare sunt auditate de catre un auditor financiar independent, care exprima o opinie de audit in sensul ca acestea „prezinta sub toate aspectele lor semnificative pozitia financiara si rezultatele operatiunilor societatii ...”.

Afirmatia PCC SE ca reprezentantii conducerii SC OLTCHIM SA „utilizeaza amortizarea pentru a face ca rezultatele Societatii sa arate mai bine, spre exemplu prin concentrarea asupra EBITDA ca indicator financiar principal” sau ca „utilizeaza amortizarea pentru a minimiza durata de recuperare”, nu se justifica intrucat:

- EBITDA reprezinta castigul inainte de dobanzi, rate, depreciere si amortizare si este un indicator al perforamentelor financiare ale unei companii;
- Amortizarea reprezinta expresia valorica a uzurii mijloacelor fixe incluse in costul produselor, la fabricarea carora ele au participat in vederea crearii conditiilor necesare inlocuirii acestora (este una din definitiile date amortizarii in literatura de specialitate). De altfel, firmele care au intocmit studiile de fezabilitate au calculat in cea mai mare parte durata de recuperare a investitiei, atat din profit, cat si din profit si amortizare.

Auditorul a precizat foarte clar ca fara aceste investitii Oltchim nu ar mai fi existat si ca toate aceste investitii au imbunatatit radical indicatorii economico – financiari ai societatii. In rapoartele auditorului s-au prezentat corect performantele realizate de obiectivele de investitii chiar daca nu au fost atinse nivelele prevazute in studiile de fezabilitate.

Reprezentantii PCC SE preiau unele informatii din rapoartele auditorului intern prezentate in Adunarea Generala a Actionarilor din 10.10.2008 si 31.03.2009, precum si din informarea facuta catre Consiliul de Administratie in data de 29.04.2009. Se observa lipsa de buna credinta

a PCC SE intrucat nu se tine cont de cele prezentate in ansamblul rapoartelor auditorului intern si mai ales de opinia motivata a acestuia ca daca nu s-ar fi investit in perioada anterioara, nu s-ar fi asigurat mentinerea in piata a Oltchim SA. Nu se tine cont ca incepand cu anul 2004 societatea a inregistrat profit din exploatare si in anul 2008 a inregistrat o cifra de afaceri de 529 milioane de euro, din care 410 milioane de euro a reprezentat exportul.

Reprezentantii PCC SE, prin utilizarea unor informatii din rapoartele de audit intern rupte din context, incearca sa arate ca investitiile efectuate de catre SC OLTCHIM SA au reprezentat a greseala strategica a conducerii Societatii. In acest sens compara termenele de recuperare a investitiilor numai din profit, conform studiilor de fezabilitate, cu termenele realizate si afirma ca investitiile nu au fost profitabile, fara sa recunoasca ca o investitie se recupereaza atat din profit cat si din amortizare si fara sa tina cont de cauzele pentru care nu au fost realizati unii indicatori planificati, calculati nu de societate, ci de catre firme specializate in intocmirea proiectelor de investitii.

Preluarea de catre Oltchim SA a petrochimiei din cadrul Arpechim – Pitesti de la Petrom SA a fost initiata in februarie 2007, si nu cu 18 ani in urma, asa cum arata PCC SE in mod eronat. Pentru fundamentarea si sustinerea propunerii de preluarea de catre Oltchim SA a petrochimiei de la Arpechim – Pitesti, a fost solicitat un plan de afaceri ce a fost realizat de catre IPROCHIM SA – Bucuresti. Concluzia acestui plan de afaceri a fost aceea ca cea mai buna varianta pentru Oltchim SA este preluarea unitatii de petrochimie de la Arpechim Pitesti. Aceasta concluzie a fost confirmata ulterior de catre consultanti externi reputati, respectiv Tecnon Orbichem si Nexant din Marea Britanie, precum si de catre Linde din Germania si Baran din Israel.

In Planul de afaceri intocmit de IPROCHIM SA sunt prezentate efectele asupra Oltchim SA in cazul in care nu se preia petrochimia. Se arata ca in eventualitatea in care Oltchim va functiona fara petrochimia de la Arpechim, in prima faza se vor inchide o parte din instalatiile tehnologice (instalatiile de VCM, electroliza cu mercur si o instalatie de PVC) ducand la acumularea unor pierderi permanente pe intreg combinatul si la grave dezechilibre sociale. Se arata ca, intr-un asemenea scenariu, pentru ca Oltchim sa isi continue activitatea si fara materia prima furnizata de petrochimia de la Arpechim, societatea trebuie sa investeasca sume importante pentru dezvoltarea unor capacitati de stocare uriase pentru clorura de vinil (VCM) si propilena, sa incheie contracte pe termen lung cu parteneri de incredere, si sa asigure o ritmicitate adecvata a transporturilor de materie prima. Concluzia pentru acest scenariu este ca oricum investitiile necesare vor depasi ca timp posibilitatea ca Oltchim sa-si mentina activitatea dat fiind pierderile imediate care le va inregistra si implicit intrarea in incapacitate de plata.

De altfel, rezultatele societatii in perioada ulterioara opririi de catre Petrom SA a unitatii de petrochimie de la Arpechim Pitesti confirma consecintele estimate de IPROCHIM SA in analiza scanariului de functionare a Oltchim fara unitatea de petrochimie.

Este surprinzatoare insistenta cu care PCC SE arata ca este rentabila doar o piroliza cu o capacitate mare, cea existenta la Arpechim Pitesti fiind prea mica, in contextul in care acest actionar a fost singurul care a solicitat si a analizat in detaliu Programul de restructurare aprobat in Adunarea Generale Ordinara a Actionarilor din 06 august 2009. In acest program se arata ca actuala capacitate este mica, precum si ca este necesara marirea de capacitate la 300.000 tone pe an, ca prima faza, fiind avuta in vedere o etapa ulterioara de marire a acestei capacitati.

In plus, in acelasi program, precum si in cadrul discutiilor pe aceasta tema din adunarile generale anterioare, conducerea Oltchim SA a explicat in mai multe randuri ca maririle de capacitati ale competitorilor se realizeaza prin adaugarea unor pirolize noi, langa cele existente,

nu prin marirea capacitatii unei singure pirolize. De asemenea, aceste mariri de capacitati sunt cunoscute si sunt avute in vedere de conducerea Oltchim SA. Acestea nu sunt un pericol pentru Oltchim SA, deoarece majoritatea maririlor de capacitate la pirolize se realizeaza simultan cu mariri de capacitati la unitatile de polietilena si polipropilena ale respectivilor competitori.

Cu privire la comparatiile realizate de catre PCC SE intre activitatea si eficienta Oltchim fata de Anwil si fata de Borsodchem, precizam ca este ca si cum s-ar compara mere cu pere. Pentru a avea o comparatie pertinenta, trebuie avute in vedere si conditiile economice si de piata, precum si elementele de cost care stau la baza rezultatelor evidentiate.

Este surprinzator faptul ca, desi la subsectiunea (ii) din prezentare PCC SE arata ce importante sunt costurile, in aceasta comparatie uita sa tina cont de acest "*element de baza in afaceri, cu o influenta directa asupra profitabilitatii unei societati ...*"

- **Borsodchem**

- Structura de productie: electroliza, clorura de vinil, PVC, TDI si MDI.
- Strategia de investitii a fost similara cu cea a Oltchim: instalatie noua de electroliza cu membrane, marire capacitate instalatie VCM, marire capacitate instalatie PVC.
- Prin urmare si strategia Borshodchem in acest domeniu valideaza pe cea a Oltchim. Cresterile de capacitate au fost necesare pentru acoperirea cererii, in crestere, de PVC in Europa Centrala si de Est, precum si pentru a mentine nivelul de competitivitate al acestor instalatii. In plus Borsodchem s-a dezvoltat pe segmentul de izocianati, avind acces la aceste tehnologii ca urmare a licentei detinute, inca inainte de 1990, pentru fabricarea MDI.
- Cu privire la costuri, precizam urmatoarele:
 - Borsodchem are acces la energie (electrica si abur) la preturi avantajoase ca urmare a investitiei pe care a facut-o intr-o societate mixta de productie energie.
 - Etilena, materia prima de baza pentru fabricarea VCM/PVC o primeste pe conducta de la TVK.

- **Anwil**

- Structura de productie: electroliza, VCM, PVC si ingrasaminte
- O comparatie a elementelor financiare cu Anwil este greu de realizat deoarece cea mai mare parte a cifrei de afaceri deriva din ingrasaminte, industrie care, asa cum se stie, este puternic subventionata de guvern. In plus, Anwil a beneficiat de preturi foarte mici, atat la energie electrica, abur, cit si la gaze naturale. La aceste preturi la utilitati si functionarea Oltchim ar fi fost rentabila atat in 2007 cat si in 2008.
- Cu toate ca si Anwil si-a marit capacitatile de productie PVC dupa 1990, a apreciat ca benefica dezvoltarea pe aceste sector de productie si si-a consolidat si mai mult pozitia in acest sector prin preluare companiei Spolana – Cehia, care este de asemenea producator de PVC.

Prin urmare se poate concluziona ca:

- dezvoltare pe sectorul VCM/PVC a permis Oltchim sa ramana printre cele 3 companii de productie PVC care au supravietuit pe piata in Europa Centrala si de Est, piata care are cea mai mare dinamica a cresterii, in timp ce toate celelalte companii din tarile din aceasta zona, care au avut capacitati de productie mici s-au inchis;
- accesul la sursele de materii prime necesare functionarii la capacitate, precum si obtinerea unui pret cat mai bun pentru acestea sunt avantaje hotaratoare in competitia pe piata PVC. Atat Anwil, al carui actionar majoritar este si furnizorul de etilena, cat si Borshodchem, au asigurate etilena. Oltchim nu mai poate beneficia de acest acces decat daca va achizitiona unitatea de petrochimie de la Arpechim. In plus atat Anwil cat si Borshochem au asigurate principalele utilitati (energia electrica si aburul) la preturi

foarte avantajoase, una ca urmare a tarifelor practicate cu marii consumatori din Polonia, cealalta ca urmare a investitiei proprii intr-o societate mixta de productie energie. Oltchim a prezentat in strategia sa intentia de a investi intr-o societate mixta de productie energie electrica si a militat pentru obtinerea de catre consumatorii mari industriali de preturi competitive la energia electrica.

- Istoria recenta a dovedit ca toti producatorii de PVC neintegrati pe materia prima au disparut din regiune in ultimii ani. Prin urmare consolidarea Oltchim in aceasta directie a fost si ramane singura modalitate viabila de mentinere pe piata si de dezvoltare.

Oltchim, fata de ceilalti competitori, trebuie sa profite de avantajul de a avea sursa de sare in apropiere, de legaturile prin conducte de etilena si propilena cu petrochimia Arpechim si sa consolideze toate aceste surse de materii prime intr-un tot unitar.

Referitor la acuzatiile privind lipsa de actiune in gasirea de solutii intermediare, respectiv la faptul ca Oltchim este in momentul de fata intr-o situatie critica din cauza lipsei de materie prima si ca nu exista dovezi ca managementul a depus cele mai bune eforturi pentru a gasi surse alternative de VCM pentru a asigura productia de PVC, conducerea Oltchim SA face urmatoarele precizari:

Gasirea unor surse alternative de VCM a reprezentat o preocupare permanenta a Oltchim inca din anul 2005, de cand productia proprie de VCM nu a mai fost suficienta pentru capacitatile proprii marite de productie de PVC.

Incepand cu anul 2005, Oltchim a achizitionat VCM de la producatorul Kalush, Ucraina, singurul din Europa neintegrat cu productia de PVC. Kalush a oprit productia de VCM in august 2008 din motive de rentabilitate a afacerii, si nu se stie cand va reporni productia.

Oltchim, pentru a-si asigura doua surse de VCM, a contactat inca din 2007 firma Dow Chemical. De la inceput reprezentantii Dow Chemical, au informat Oltchim ca pana in anul 2012, cantitatea maxima de VCM care poate fi livrata lunar Oltchim este de ~ 2.000 to/luna.

S-au solicitat cantitati suplimentare de VCM si EDC de la toti producatorii europeni. Raspunsurile acestora au fost negative, acestia utilizand integral VCM pentru productia proprie de PVC. S-a insistat pentru cumpararea de EDC de la producatori precum Arkema, Solvay, Ineos, Polimeri, Shin-Etsu, Mitsui, Borsodchem, dar acestia fie au declarat ca nu au disponibil, fie preturile de oferta au fost foarte mari, determinind necompetitivitatea produsului final PVC.

Dupa oprirea unitatii de petrochimie de la Arpechim Pitesti, Oltchim a ramas fara etilena, fiind obligat sa isi opreasca si unitatea proprie de productie VCM. In acest fel, necesarul de VCM a crescut si mai mult.

Cu privire la nota din 29.04.2009 la care PCC face referire, Oltchim a raspuns la problemele ridicate de PCC in adresa nr. 13489/30.03.09 si a prezentat o sinteza a incercarilor de a gasi surse alternative de materii prime.

In 2009 o serie de intarzieri in repornirea fabricilor de VCM dupa revizii (Shin-Etsu, Botlek, Olanda), precum si oprirea neprevazuta a unor instalatii de VCM (Ineos) au creat o stare de tensionare si au determinat majorarea continua a pretului. Cererea pentru VCM este puternica din partea producatorilor de PVC, in timp ce oferta este foarte mica. Producatorii europeni de PVC sunt marea majoritate integrati. Astfel, majoritatea producatorilor de VCM proceseaza in

continuare acest produs in PVC, lasand disponibile la vanzare pe piata doar cantitati mici, sporadice. Potrivit declaratiilor producatorilor de vinili, VCM lipseste cu desavarsire de pe piata.

Fiecare producator de VCM are interesul sa isi protejeze si propria piata si productie de PVC. Niciun producator integrat nu va intra in acorduri pe termen lung pentru livrarea de VCM catre un competitor al sau pe piata de PVC, asa cum sugereaza PCC SE.

Varianta de functionare economica a Oltchim inseamna aprovizionarea cu etilena, producerea de VCM si apoi PVC. Cumpararea de EDC sau VCM, in cantitati limitate de lipsa disponibilitatii celor doua produse, nu constituie o varianta economica optima.

PCC SE a aratat o preocupare constanta referitoare la implicarea domnului Constantin Roibu – director general si presedinte al Consiliului de Administratie al Oltchim SA – in constituirea Oltchim MBO SA, denumita ulterior Prochem Invest SA.

Precizam ca Oltchim MBO SA a fost o societate constituita la initiativa managementului Oltchim SA („conducerea” Oltchim SA, conform denumirii utilizate de PCC SE) cu scopul de a crea un vehicol prin care managementul si salariatii Oltchim SA sa poata participa la privatizarea societatii. Obiectul de activitate al Oltchim MBO SA a fost: „Activitati ale directiilor (centralelor), birourilor administrative centralizate” – Cod CAEN 701. Obiectul de activitate al Oltchim SA este: Cod CAEN 2014 – *“Fabricarea altor produse chimice organice de baza”*. Pe perioada cat a functionat, Oltchim MBO (Prochem Invest) SA nu a avut nicio activitate comerciala, de nici o natura cu S.C. Oltchim S.A. si cu nici o alta persoana juridica sau fizica.

In consecinta, cu privire la implicarea conducerii Oltchim SA si a domnului Constantin Roibu in constituirea Oltchim MBO (Prochem Invest) SA, nu sunt aplicabile prevederile art. 153¹⁵ din Legea societatilor comerciale nr. 31/1990.

De altfel, conducerea Oltchim SA a facut publica inca de la inceput constituirea Oltchim MBO (Prochem Invest) SA, precum si scopul pentru care aceasta a fost constituita. Ca urmare a anuntului de renuntare la intentia de privatizare a Oltchim SA, actionarii Oltchim MBO (Prochem Invest) SA au hotarat anulara procedurii in curs de majorare a capitalului social al societatii (la care deja subscrisesera salariatii ai Oltchim SA), precum si lichidarea societatii.

PCC SE incearca sa creeze o falsa problema din implicarea conducerii Oltchim SA si a domnului Constantin Roibu in constituirea Oltchim MBO (Prochem Invest) SA, scopul real fiind acela de a elimina orice potential competitor al PCC SE intr-un viitor proces de privatizare a Oltchim SA.

De altfel, in timp ce PCC SE acuza pe administratorul Constantin Roibu ca s-a implicat in constituirea Oltchim MBO (Prochem Invest) SA cu scopul de a participa la privatizarea Oltchim SA, acelasi PCC SE a inaintat o scrisoare de intentie catre Ministerul Economiei pentru a participa la privatizarea Oltchim SA, desi directorul PCC SE pentru Romania, Wojciech Zaremba, are calitatea de administrator al Oltchim SA.

Rezulta ca PCC SE face o interpretare selectiva si dupa bunul plac a prevederilor art. 153¹⁵ din Legea societatilor comerciale nr. 31/1990. Astfel, in opinia PCC SE, aceste prevederi se aplica pentru administratorul Constantin Roibu, inasa nu se aplica pentru administratorul Wojciech Zaremba. In situata in care argumentatia PCC SE ar fi corecta, aceasta ar inseamna ca:

- PCC SE nu are voie sa participe la privatizarea Oltchim SA, deoarece directorul pentru Romania al PCC SE (Wojciech Zaremba) este si administrator al Oltchim SA;

- Actionarii Oltchim SA a trebui sa aprobe inceperea actiunii in raspundere impotriva administratorului Wojciech Zaremba deoarece PCC SE, al carei director este, a depus o scrisoare de intentie pentru privatizarea Oltchim SA;
- Administratorul Wojciech Zaremba pune interesele sale personale inaintea intereselor societatii si se afla intr-un conflict clar de interese cu Oltchim SA.

Conducerea Oltchim SA considera ca acuzatia formulata de PCC SE impotriva administratorului Constantin Roibu privind un asa-zis refuz de a coopera cu acest actionar este nefondata si este facuta cu rea intentie.

PCC SE s-a bucurat de atentie deosebita din partea conducerii societatii, in sensul ca acesta este actionarul cae solicita cele mai multe informatii si care, pe cale de consecinta, a primit si cele mai multe informatii.

Atat conducerea societatii, in general, cat si Constantin Roibu, in particular, au cooperat in mod activ cu toti actionarii. Insa aceasta cooperare se poate realiza in limitele impuse de legislatia aplicabila. Nemulțumirea PCC SE rezulta din faptul ca Oltchim SA a pus la dispozitie si a transmis informatii catre acest actionar in limitele stabilite de legislatia aplicabila, precum si tinand cont de urmatoarele circumstante:

- PCC SE, prin detinerile sale la PCC Rokita, este un competitor al Oltchim SA;
- PCC SE si-a manifestat intentia de a participa la privatizarea Oltchim SA, motiv pentru care informatiile puse la dispozitia acestuia nu trebuie sa exceda informatiile care ar putea fi dobandite in mod legal de catre orice al ofertant in procesul de privatizare.

Oltchim SA are un comportament corect fata de toti actionarii sai si, prin raportarile facute publice, pune la dispozitia actionarilor si investitorilor informari complete, prompte si corecte cu privire la toate evenimentele semnificative din functionarea societatii.

Legea societatilor comerciale prevede o serie de situatii concrete in care actionarii pot consulta anumite documente si registre ale societatii comerciale. Astfel, in conformitate cu prevederile art. 117² din Legea societatilor comerciale, situatiile financiare anuale, raportul anual al consiliului de administratie, respectiv raportul directoratului si cel al consiliului de supraveghere, precum si propunerea cu privire la distribuirea de dividende se pun la dispozitia actionarilor la sediul societatii de la data convocarii adunarii generale.

Principalele obligatii ale unei societati admise la tranzactionare referitoare la dreptul actionarilor/investitori de a fi informati sunt inserate in art. 224-228 din Legea 297/2004 privind piata de capital. Oltchim SA respecta aceste prevederi pe deplin si pune la dispozitia actionarilor sai informatiile respective, in forma si la termenele prevazute de lege.

Dovada ca afirmatiile PCC-SE cu privire la cooperarea cu actionarii sunt absolut gratuite o reprezinta faptul ca nici-un actionar, indiferent de numarul de actiuni detinute, nu a reclamat sau sesizat o lipsa de colaborare cu Oltchim.

Trebuie precizat ca, fata de calitatea PCC SE de competitor al Oltchim SA (prin controlul detinut asupra PCC Rokita din Polonia) unele schimburi de informatii sunt interzise de reglementarile comunitare, chiar daca Oltchim SA ar fi dispusa sa transmita asemenea informatii. Actionarii minoritari au anumite drepturi la informare, inasa in ceea ce priveste secretele de afaceri sau informatii „sensibile” asa cum au fost ele definite de jurisprudenta Comisiei Europene, schimbul de informatii de acest gen este in general interzis intre agenti economici concurenti.

Conducerea Oltchim SA nu are nicio reticenta cu privire opiniile si documentele inaintate catre Oltchim SA. Insa, pertinenta si claritatea fundamentarii din punct de vedere tehnic si economic al opiniilor si documentelor transmise de PCC SE sunt elemene evaluate subiectiv, in functie de capacitatea, cunostintele, experienta si limitarile proprii ale celui care le evalueaza.

PCC SE se plange ca s-au raspandit de catre conducerea Oltchim SA acuzaatii in presa romaneasca potrivit carora actiunile PCC de a destabiliza Oltchim au scopul fie de a elimina Oltchim de pe piata, fie de a diminua valoarea de piata a societatii, precum si de faptul ca PCC SE si Waldemar Preussner si Wojciech Zaremba au fost acuzati de concurenta neloiala. Totodata, PCC SE sustine ca declaratiile directorului general depasesc obligatiile si responsabilitatile acestuia si ca sunt in mod eronat intentionate sa reprezinta pozitia oficiala a Oltchim, fara a fi sustinute de actionari sau de consiliul de administratie.

Asemenea alegatii sunt total nefondate, cu atat mai mult cu cat declaratiile in presa facute de catre conducerea Oltchim SA cu privire la PCC SE sau la reprezentantii acesteia, Waldemar Preussner si Wojciech Zaremba, nu sunt altceva decat RASPUNSURI LA AFIRMATII FACUTE DE PCC SE IMPOTRIVA OLTCHIM. Consideram ca in oricare societate conducerea nu poate sa stea linistita si sa nu reactioneze tot in presa daca un actionar sustine conferinte de presa in cadrul carora afirma ca societatea risca falimentul, asa cum a facut actionarul PCC SE in data de 04 martie 2009.

Precizam ca potrivit Art.23 lit. b) din Actul constitutiv al Oltchim SA, una din principalele atributii ale Presedintelui Consiliului de Administratie este aceea ca „*Reprezinta societatea in relatiile curente si juridice cu terti*”. In aceasta calitate, Presedintele Consiliului de Administratie reprezinta societatea si in relatiile cu actionarii sai, deci inclusiv in relatia cu actionarul PCC SE.

Prin actiunile de denigrare permanenta a Oltchim, in presa si chiar la Comunitatea Europeana, PCC-SE a adus mari prejudicii de imagine dar si financiare.

In plus, consiliul de administratie si actionarii Oltchim SA sustin punctul de vedere al conducerii Oltchim SA, precum si deparatiile facute in apararea societatii de catre Presedintele Consiliului de Administratie. In acest sens, consideram ca este suficient ca PCC SE sa analizeze scrisoarea nr. I/3088/17.09.2009 transmisa acestui actionar de catre Ministrul Economiei.

Avand in vedere ca PCC SE a deschis proces personal Directorului General al Oltchim SA, Constantin Roibu, prin care PCC SE acuza personal pe parat ca i-a adus prejudicii de imagine prin afirmatiile facute in presa in calitatea acestuia de Director General al Oltchim, litigiu ce face obiectul Dosarului cu Nr. 1979/90/2009 aflat pe rolul Tribunalul Valcea, consideram ca orice dezbateri pe aceasta tema este lipsita de sens, urmand sa lasam instanta de judecata sa se pronunte.

Concluzii

Fata de cele prezentate mai sus, rezulta in mod evident ca solicitarea PCC SE nu trebuie privita in sens limitativ, ca un atac impotriva unui administrator care sta in calea strategiei de preluare a Oltchim SA de catre PCC SE la un pret scazut, ci in contextul mai larg, respectiv acela de a utiliza orice mijloc posibil care are ca efect direct sau indirect impiedicarea implementarii oricarei masuri care ar putea determina revigorarea societatii si cresterea valorii acesteia, deci, implicit

cresterea pretului pachetului de actiuni detinute de stat in cazul unui eventual proces de privatizare.

Solicitarea PCC SE de a include pe ordinea de zi a sedintei Adunarii Generale a Actionarilor din data de 09/10 octombrie 2009 a unui punct privind inceperea actiunii in raspundere impotriva administratorului Constantin Roibu nu este altceva decat o reactie stangace si disperata a actionarului la faptul ca pe ordinea de zi a aceleiasi sedinte se afla deja un punct privind inceperea actiunii in raspundere impotriva fostului administrator Waldemar Preussner si a actualului administrator Wojciech Zaremba.

PCC SE nu a prezentat in materialul sau niciun element concret care sa intruneasca cerintele legale pentru a sustine inceperea actiunii in raspundere impotriva administratorului Constantin Roibu.

In intregul continut al prezentarii PCC SE, cu exceptia pct. (v), NU SE FACE NICIO REFERIRE la administratorul Constantin Roibu, ci DOAR la „conducerea” Oltchim SA.

Actionarii nu pot sa adopte o hotarare de incepere a actiunii in raspundere impotriva unui administrator indicat expres, invocand insa „motive” sau „consideratii” generale critice la adresa „conducerii societatii”.

DIRECTOR GENERAL
Constantin Roibu

DIRECTOR ECONOMIC,
Mandica Vasile

OFICIUL JURIDIC
Silviu Pandrea